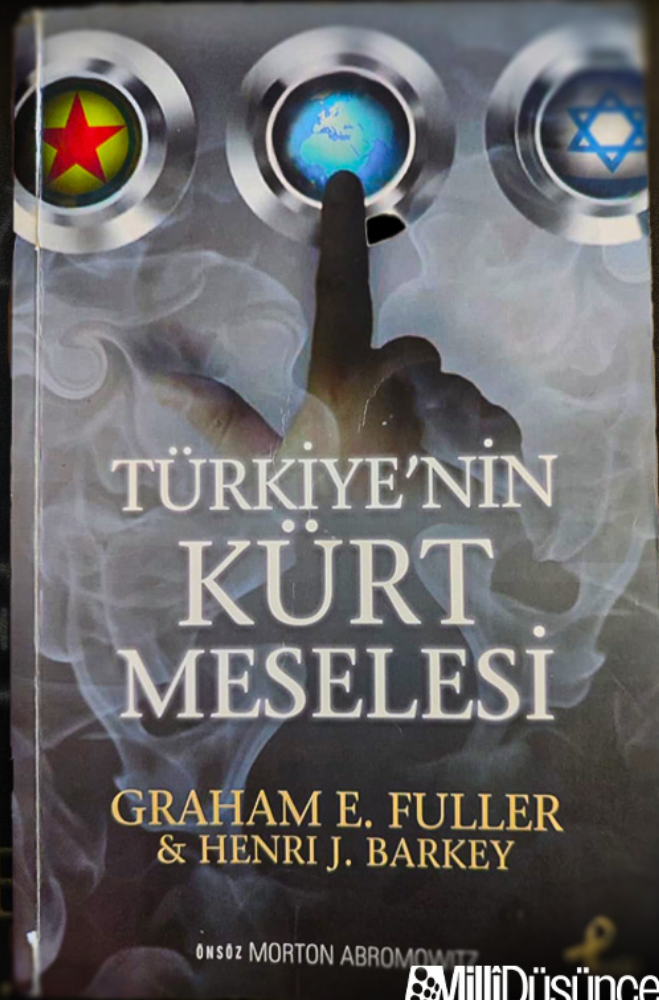

**Hakan
Paksoy**

28 yıllık kehanet(!) 1

Hakan Paksoy

Aşağıdaki yazı 15 yıl önce, 2 Ekim 2011'de MDM internet sitesinde yayınlanmıştır.

Bugünlerde (Şubat- Mart 2026) sosyal medyada ortaya çıkan; bölücü PKK terörünü, neredeyse, kutsayan “Türkiye'nin Kürt Meselesi” isimli kitapla ilgilidir. 2021 Temmuz’unda da Pankuş Yayınları’ndan çıkan Türkiye'nin Rotası isimli kitabımda da yer almıştır (s. 31).

“Türkiye'nin Kürt Meselesi”, CIA'nın 1998'de hazırlattığı bir rapordur. Bütüne baktığınızda bir projenin uygulama planı da denebilir. CIA'nın yan kuruluşu olan Carnegie Ölümcül Çatışmaları Önleme Komisyonu'nun bir çalışmasıdır. Başka bir CIA kuruluşu olan RAND da malî destek sağlamıştır.

Kitap, Türk Milleti'nin itirazı aşılamayınca yarım kalan önceki (2009 Habur ve 28 Şubat 2015 Dolmabahçe Sarayı) PKK açılımlarının ve 2024'te başlayıp hâlen devam eden Terörsüz Türkiye sürecinin, ya da daha doğru ifadeyle, Üçüncü Nesil PKK Açılımının rotasıdır. Anlayacağınız kahinlerin (!) 28 yıllık kehanetlerini gerçekleştirmeye çalışanlar var. Tabi, Türk Milleti'ni aşabilirlerse...

Hakan Paksoy

8 Mart 2026

Türkiye’de olan biteni on üç yıl önceden bilen kâhinler: Morton Abromowitz, Graham Fuller, Henry Barkey

ABD ne planlamıştı, Türkiye’de neler oluyor? Çok çarpıcı ve aynı zamanda kırıncı bir soru değil mi? Ama “Türkiye'nin Kürt Meselesi”^[1] kitabını okumaya başlayınca bu soru tam yerine oturuyor.

Kitabın yazarları Graham Fuller ve Henri Barkey. Bu kişilerin kimler olduğu hakkında açıklamaya gerek olduğunu sanmıyorum. Konuyla biraz(cık) ilgili olanlar için bile çok tanıdık isimler.

Kitabın ilk baskısı 1998 yılında ABD’de yapılmış, ön sözü ise 1991 yılında Türkiye’den ayrılan eski ABD Ankara Büyükelçisi Morton Abramowitz tarafından yazılmış. Kitap, Türkçeye Eylül 2011’de çevrilerek Profil Yayınları tarafından basıldı.

Kitabevinde dolaşırken yazarları dikkatimi çeken, kısacık incelemede diğer alacaklarımı unutturan kitabı aldım ve çıktım. Daha ön söz(ler) ve giriş bölümünde beynime çiviler, yüreğime oklar saplandı, daraldım... İçimde volkanlar patladı. Kitabın ilk sayfasını geçmeden bu yazıyı kaleme alma ihtiyacını hissettim.

Yazarlar kendi ön sözlerine “Her şeyden önce bu bir siyasi çalışmadır” diyerek başlıyorlar. 1998’de, hem de Türkiye için yapılmış böyle bir çalışmanın 2011’de, yani 13 yıl sonra Türkçe olarak yayımlanması çok dikkat çekici. Bana vaktin geldiğini düşündürdü. Hani infaz günü idam mahkûmunun hücreğine sabah gün doğmadan gelirler, kararı yüzüne okurlar ya... Her neyse...

Özel Bir İsimden İlginç Sözler

Abramowitz ön söze, *“Bu kışkırtıcı kitabın konusu, Türkiye Kürtlerinin sorunlarının nasıl aşılabileceğidir”* diye başlıyor. (Burada dikkatinizi yeniden tarihe çekmek istiyorum. 1998’de Irak’ta hâlâ Saddam işbaşındadır.) Bu demektir ki, Irak’ta yaşayan Kürtlerin problemleri ya çözülmüş (!) ya da ABD için Türkiye’de yaşayan Kürtlerinki kadar önemli değildir.

Büyükelçi, yazarların; *“Ülkenin mevcut sınırları içerisinde (1) yasal bir Kürt kimliğini ortaya koyan, (2) güneydoğudaki mevcut askerî yaklaşımı çarpıcı biçimde azaltan ve değiştiren, (3) Kürt siyasi partilerini taciz eden veya koruyan, (4) Kürtlerin kendi dillerinde eğitim almalarına imkân veren ve (5) merkezi idareden yerel idareye geçen bir çözüm talep ettiklerini”* söyledikten sonra, *“Benim bunlardan daha iyi bir önerim yok”* cümlesini ekliyor.

Devamında, *“Bugün çok sayıda Türk hâlâ ABD’nin Türkiye’yi bölmeye ve ülke toprakları üzerinde bir Kürt devleti kurmaya çalıştığına inanmaktadır(...) Bu tür bir planın varlığını ne kadar inkâr ettiysem de insanlar buna belirli ölçüde kuşkuyla yaklaşıyorlardı (...)”* satırları geliyor.

Haydi bu satırlar üzerine kuşularınızı yok edin bakalım, ne kadar başarılı olabileceksiniz?

Büyükelçi, “Terör ve terörist” ifadelerini hiç kullanmıyor; hep *“Kürt isyancılar”* diyerek *“İnsan hakları ihlallerinin yapıldığını”* vurguluyor. *“İsyancılar (...) ihtiyaç duyduklarında Irak’ta uluslararası denetim altındaki uçuşa kapalı bir alana sığınıyorlar”* cümlesiyle de; ABD’nin teröre desteğini zımnen de olsa resmileştiriyor.

Kim Bu Türk Politika Yapıcıları?

Yazarların kendi ön sözlerinde; *“Her şeyden önce, bu eser siyasi bir çalışmadır. Türk politika yapıcıları ve Türk toplumu, ayrıca Türkiye’nin dostları ve müttefiklerinin ülkenin Kürt nüfusu arasındaki huzursuzluktan kaynaklanan sorunlarını incelemek üzere tasarlanmıştır”* denmekte. Burada, hemen art arda sorulması gereken sorular ortaya çıkıyor:

1. Böyle bir konuda *“Siyasi çalışma”* yapmanın anlamı, Türkiye’nin iç işlerine karışmak değil midir? Yoksa bu çalışma ısmarlanmış bir çalışma mıdır? İsmarlandıysa ısmarlayanlar kim ya da kimlerdir?
2. Bu *“Türk politika yapıcıları”* kimdir?
3. Bu çalışma o *“Türk politika yapıcılarına”* verilmiş midir?
4. *“Türk politika yapıcıları”* bu çalışmaları değerlendirmişler midir?
5. Bu çalışmadaki *“Çözüm teklifleri”* ne yönelik plan uygulanmakta mıdır?
6. *“Türk toplumu”* için yapıldığı söylenen bu çalışma, neden tam on üç yıl sonra *“Türk toplumu”* nun bilgisine sunulmuştur?
7. *“Türkiye’nin dostları ve müttefiklerinin Türkiye’nin Kürt nüfusu içindeki huzursuzluktan kaynaklanan sorunları”* nelerdir?

Bunlar, Türkiye’de olan biten hakkında biraz kafa yorup düşünen herkes tarafından cevapları verilebilecek/verilmesi gereken sorular.

Yazarlar; *“Türk yönetiminin Kürt sorununu tatmin edici biçimde ortadan kaldırma kabiliyetinin korunması gerektiğinin”* altını çizerek *“Toprak bütünlüğünün korunmasına çok önem veriyoruz; dünyada pek çok ülkenin yıkıcı etnik isyanlar ve ayrılıkçı eğilimlerle boğuştuğu bir çağda eğer mümkünse birleşik bir Türk devleti içerisinde çözüme kavuşulmasından yanayız. Çatışma nedeniyle Türk ve Kürt taraflarındaki can kayıplarından da endişe duyuyoruz”* demekteler.

Tek başına “Kabiliyetin korunması” ifadesi için bile sayfalarca yorum yapılabilecekken, neredeyse, üzerine kitap yazılabilecek bir paragraf var karşımızda. Mesaj da alenen ve fütursuzca veriliyor.

Birleşik Türk Devleti ama Kiminle?

Öncelikle “Toprak bütünlüğünün korunması”na önem veren “Dostlarımız (!)” karşımızdadır ki; bu cümle, “Dediklerimiz yapılmazsa ‘toprak bütünlüğü’nüz tehdit altındadır” şeklinde okunmalıdır. Çözüm olarak da nihai teklif (Dayatma), “Birleşik bir Türk Devleti”dir. “Aksi takdirde can kayıpları” tehdidi de açıkça yer almakta.

“Birleşik Türk Devleti” ifadesinde, hemen -adı Türk ya kardeşim...- hissi uyanıyor ama bunu diyecekler de birleşmenin kiminle olacağını açıklamalıdır. Tabii cevabı da bellidir, “Kürtlerle”. İşte o devlet artık Türk devleti değildir, ortaklık (Federasyon) devletidir ama adı açıklanmıyor. Herhâlde ona sıra daha gelmemiş olsa gerek.

Ön sözde tehdit devam etmektedir. “İnsan haklarını ihlal etmesi, Türkiye’ye Avrupa ve Washington’da siyasi bedeller ödeyecektir. (...) Devlet politikaları bu insanların (Kürtlerin) temel ihtiyaçlarını layıkıyla karşılayamazsa Türkiye’nin devlet olarak bütünlüğü tehlikeye girecektir. (...) Türkiye’nin istenmeyen bir sonuçla karşılaşmasını hiç ümit etmiyoruz.”

Aslında her şey yorum bile yapmaya gerek kalmadan gayet net, açık ve anlaşılır bir biçimde ortada. “Uzun yıllarını Türkiye üzerine profesyonel çalışmalara ayırmış ve yine uzun süreler Türkiye’de kalmış” yazarlar tarafından, “Özellikle Kürt meselesiyle ilgilenen, hatta meselede aktif rol oynayan Kürtlerle (Sorunun asıl kaynağı)” görüşülerek yapılan bu çalışmanın en doğru cümlesi, “Yaptığımız çalışmalar sonunda Kürt çatışmasının esasen etnik bir sorun olduğu” cümlesidir. Bu cümle aynı zamanda bir itiraftır çünkü bütün gayretleri bu yöndedir ve etnik, ırkçı bir terör yaratmış oldukları açık ortadadır.

Eğri Cetvelden Doğru Çıkmaz

Çalışmada İsrail-Filistin sorunu ile benzerlikler kurulmaktadır. Bu yaklaşım doğru değildir. İsrail ve Filistin halkları kadim tarihten bu yana farklıdır, çatışma içindedirler; dinleri, dilleri ve mensup oldukları medeniyet daireleri ayrılığı olan iki toplumdur.

Türk ve Kürt - ki ben bu ayrımı bile incitici buluyorum - en az bin yıldır birlikte “Biz” olmuşlardır. Yazarlar da “75 yıldır yasal eşitlik temelinde” yaşandığını kendileri vurgulamaktadırlar.

Gerilla (!) örgütlerinin geçirdikleri evrim vs. de denmekte. Filistin’de işgal edilmiş topraklar ve dolayısıyla bir özgürlük hareketi vardır. Fakat Türkiye’de sahip olunan vatanın birliği söz konusudur.

Ön sözün en çarpıcı cümlelerinden birisi de; “Türk devleti zaman içerisinde hamlelerini yaparak kendi seçimlerini gerçekleştirecektir” ifadesidir. “Ümit ederiz, umarız” gibi temenni içeren ifadeler kullanılmayan bu cümlelerin yaptırım gücünde hissedilen keskinlik, öfkeden gözlerimizi yuvasından fırlatacak cinstendir. “(...) Türkiye’deki Kürt meselesi bugün ABD için çok önemli bir ülkedeki etnik şiddet olgusunun en önemli örneklerinden biridir” ifadeleriyle birlikte anlam daha da derinleşiyor.

Türkiye Neden Bu Kadar Önemli?

Çalışmanın giriş bölümü bu soruyla başlıyor.

Sorun, “Anayasasına göre etnik ayrımında bulunmadan yalnızca ‘Türkiye vatandaşlarından’ oluşan bir devlette etnik ve dilsel farklılıklara sahip büyük Kürt azınlığının rolüyle ilgili bir mesele” şeklinde

tanımlanmakta. Anayasasında etnik ayrımcılık olmayan bir devletin, yapısını etnik ayrılıklar üzerine *yeniden kurgulamasının doğru olacağı* söyleniyor. Bu, *“Etnik azınlıkların (Kürtler) asimile edildiği”* iddia edilerek, *“Asimilasyon sürecini yürütmekte ne kadar başarılı olunabilir?”* diye soruluyor.

Aslında bu sorunun cevabı yine yazarlar tarafından verilmiş. Çalışmanın esasına girilirken ilk cümlelerde, *“Kürtler elbette bin yıldan aşkın süredir farklı bir halk ve topluluk olduklarının bilincindedirler”* diyerek bir gerçeği açığa çıkarıyorlar da. *“Asimile”* edilen halk nasıl böyle bir farkındalık içinde olabilir? Sorulacağını düşündükleri bu sorunun cevabını da bugünü anlatırken *“Yeniden”* kelimesini kullanarak suçu gizlice Cumhuriyet’e yükleyerek vermekteler.

Meselenin etnik olarak Türkiye ve komşularının sorunu olduğunu söyleyip ardından, *“Böylece, bir ülkedeki halkın istekleri doğrudan sınırın ötesindeki azınlık gurubunun istekleri ile eylemlerini etkilemektedir. Bu halklardan herhangi birinin etnik birleşme hususunda bulunacağı hak iddiası bir ülkenin topraklarının ayrılmasından öte, söz konusu bölgedeki uluslararası sınırların geniş ölçüde yeniden çizilmesi anlamını taşır”* diyerek aba altından sopa göstermeye devam ediyorlar.

Coğrafyamızda yaşananlar, bu bilgilerden sonra tekrar bir değerlendirmeye tabi tutulmalıdır.

Türkiye gibi devletler *“(…) etnik grubun(ların) her türlü isyancı milliyetçilik ve ayrılık hareketlerini önleyebilmek adına (...) ya özgürlükçü politika geliştirmeyi öğrenecekler ya da sürekli isyan, şiddet olayları yaşayacak”*lardır.

Kırk katır mı kırk satır mı? Fakat daha bitmedi...

İçerideki Ortaklar

Yazarların ön sözdeki, *“Kürt sorununu tatmin edici biçimde ortadan kaldırma kabiliyeti”* söylemleri, giriş bölümünde *“Devlet yönetiminin yapısını ve iç etnik çatışmayı çözebilme kabiliyeti”*ne dönüşmüş. *“Devlet yönetiminin yapısı”* ifadesi oldukça manidar. *“İç etnik çatışma”* tehdidiyle beraber kullanılması, yazılı olmamakla birlikte yapılmama ihtimaline karşı tehdit algılaması yaratmak için olduğunu düşündürmektedir.

Devamında; *“Türkiye’nin (...), Anayasa’da homojen olarak ifade edilen toplum yapısından resmen tanınmış çok uluslu bir yapıya geçişin kolaylaştırılmasında demokratik kurumlara büyük sorumluluklar düşecektir”* cümleleri var. Bu ifadelerden nelerin kastedildiğini, dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından bir ay içinde iki defa kabul edilerek çalışmalarını hakkında bilgi veren ve talimatlarını aldıklarını söyleyen Ekopolitik Derneği Genel Koordinatörü Tarık Çelenk’in *“Türkiye, iç yapısını dış politikasına uygun geliştirmek zorunda. Orta Doğu’da yaşayan 30 milyon Kürt’ün hamiliğine soyunacak iç yapımızı buna göre düzenlemek zorundayız”*^[ii] sözlerinde anlamak mümkündür.

Politik Psikoloji Derneği’nin Akil Adamlar Toplantısı^[iii] organizasyonu, TESEV’in hazırladığı raporlar ve teklifler^[iv], Açık Toplum Vakfı ve daha onlarcasıyla örnekler çoğaltılabilir.

Giriş bölümünün sonuna doğru, *“Osmanlı İslam yasasına göre Kürtler asla bir azınlık sayılmamışlardı (...) Türkiye’nin çağdaş milliyetçilik ile çağdaş azınlık ve insan hakları normlarını geleneksel İslami görüşlerle bağdaştırmaya yönelik çabası, etnik ya da dinî azınlıklar konusunda sorunlar yaşayan diğer Müslüman ülkelere örnek teşkil edecektir. (...) İslamcı Refah Partisi’nin eline, milliyetçi Türklerin hassasiyetlerini rahatsız etmeden, Kürtlerin farklı bir etnik grup olarak kabul edilmelerini sağlayacak ‘İslamcı bir formül’ geliştirme fırsatı geçmişti. Ne var ki; (...) başaramayacaktı”* denilmektedir.

Burada, yazarların teklifi biraz daha belirginleşmekte; öncelikle farklılığın kabul ettirilip sonra din üzerinden tekrar birleşmenin sağlanması arzu ediliyor.

Bu Kadar İlginin Sebebi Ne?

Son olarak iki soru sorulmuş; birincisi *“ABD insan hakları, demokratik yaşam ve en önemlisi Türkiye'nin gelecekteki varlığını sürdürebilmesi hususlarındaki kaygıları nedeniyle Türkiye'yi çözüme itme konusunda ne kadar baskı uygulamalıdır?”*

İkincisi; *“Batı'nın yakın bir müttefikiyle dünyada kendi devleti olmayan en büyük etnik grubu içeren bu sorun gelip Batı'nın eşiğine dayanmıştır. Bu sorun Türkiye'nin mevcut sınırları içerisinde çözülebilir mi?”*

Batı ile Türk medeniyeti ve İslam medeniyetinin, kadim tarihten bu yana devam edegelen hesaplaşmasının en önemli anlarından birisi yaşanmaktadır.

Adamların meseleleri Müslüman ile değil İslam'la; İslam'ın en güçlü, en mukavim, en cengâver ve en haklı temsilcisi Türk'ün bizzat kendisi ile. Dolayısıyla Türk milleti zayıflatılmalı, bölünmeli ve hatta yok edilmelidir. Eğer Türk milleti çökertilirse İslam da çökecektir.

Hiçbir yoruma gerek kalmaksızın tehdidin büyüklüğü, baskının ne kadar ve nasıl olduğu, hangi aşamaya geldiği yaşananlarla ortadadır. Burada Türk politikacılarına düşen görev durumu yeniden değerlendirmek, Türk aydınına düşen de şapkasını önüne alıp düşünmek ve bu plan karşısında dimdik ayakta durmaktır.*

[i] Graham E. Fuller, Henri J. Barkey, *“Türkiyenin Kürt Meselesi”*, (İstanbul: Profil Yayınları, 2011)

[ii] <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/15520153.asp>

[iii] 24 Eylül 2011, Ankara toplantısı.u

[iv] Cengiz Çandar, *“Dağdan İniş” - “PKK Nasıl Silah Bırakır? Kürt Sorunu'nun Şiddetten Arındırılması”*, Haziran 2011, TESEV Rapor

* 2 Ekim 2011 tarihinde Millî Düşünce Merkezi internet sitesinde yayımlanmıştır.